

Szerkesztési iroda:

ári-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra: hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.

Bérmontotlen levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Béthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és

kiadása körüli panaszok bérmontve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidéken:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3.50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitior egyzari hirdetésnél 6 kr., s minden következőténél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr. Nyílt-tér sora 15 kr.

Arad, február 24.

(T.) Számtalan változásban s mindannyiszor vésztojás kombinációk toldalával, értekezett már egyik pesti munkatársunk Andrássy gróf Bécsbe menetele, illetőleg Beust cancellári helyének elfoglalásáról, anélkül, hogy a magunk részéről azon expectoratiókról csak egy szóval is megemlékeztünk volna. Az ily ránk nézve felette fontos változás eshetőségét illető hallgatásunkat pedig leginkább azon meggyőződésünk okozta: hogy nagy elvi és személy-változások nálunk felső helyen addig soha sem eszközöltek, míg valamely súlyos catastropha már be nem következett s a sors kése államvezetőink nyakának nincs szegezve, vagy pedig megfordítva, midőn az a l-b-i z t o n s á g syren-hangjai a reactio éji lovagjait odukiból ki nem csalják, hogy a végzetes játékot a népekkel újból kezdjük.

Miután pedig legalább közvetlenül — még catastropha nem érte most államunkat, s másrészt helyzetünk sem mondható biztonságban levőnek: úgy vagyunk meggyőződve, hogy egyelőre Andrássy gr. megmarad helyén s a félt reactio sem fog bekövetkezni, Beust gr. pedig arcátlan államférfi jelleméhez híven, kulacs gyanánt tovább is ragaszkodni fog a neki „kenyeret és becsületet” nyújtó méltóságához, míg csak onnan erőszakkal el nem — üzetik.

A legnagyobb dörögség volna azonban azt hinni, hogy a jelenlegi status quo néhány hónapnál tovább fog eltarthatni. Az oly rendkívüli rázkódások kíséretében járó események, mint a máholnap bevégezhető porosz-francia háború, utóhatásaiban egy európai államot sem, annálkevésbé minket fog érintetlenül hagyni. Lehetnek az irányadó bécsi körök bármily szilárdul elhatározva, az inaugurált közjogi alkotmányos rendszert a monarchia mindkét felében sörtetlenül fenntartani: a Berlinből eredő nyomásnak nem fognak s nem merészlendnek ellentállani, s a német császárság felragyogó napjának ellenállhatlan hevétől majd olvadásnak indul a nálunk jóformán még kellően meg sem keményedett alkotmányos kormányrendszer.

S épen abban rejlik a mi helyzetünk veszélyessége, hogy a rendkívüli német győzelem után, államéletünk alakulásának minőségében nagyrésztben nem Pest s Bécs kormányfőitől függ többé. A hódítási politikát zászlóira irt porosz-német császárság, számos rendelkezésre álló nyílt és titkos eszközeivel, ezentúl mindig oly irányba terelendi a mi külső s ezzel benső összefüggésben levő belpolitikánkat, mely egyrészt az osztrák-magyar népek elégtelenségének állandó tápot szolgáltat, másrészt pedig a mind elégtelenebb német elemnek a nagy Németországhoz gravitációját szerfelett megkönnyíti.

Világosabban szólva: a békekötés után, a roppant túlsúlyra jutott német császársággal szemben oly helyzetbe jutunk, hogy nem sokára sem Andrássy, sem Beust, de még maga ő felsége sem leendő állam bel- és külpolitikájának irányát megszabni, hanem az önfentartás kényszerítő érdekében mindannyiszor oly rendszer és politika fog elfogadtatni a milyen hol Német, hol Oroszország csárjának legkevesbé lesz ellenére.

Mint derült kék égből a villám, oly váratlanul fog a perc bekövetkezni, midőn egy reggel gr. Andrássy kormányáról és sok más egyébéről, mint volt-ról fogunk beszélni, még különös szerencsének tartván, ha őt Lónyay követi s az leendő egy magyar miniszterelnök.

Mint hogy éppen Lónyayt említők, lehetlen erre nézve is szerény megjegyzé-

sünket elhallgatnunk. Mind saját pesti munkatársunk, mind más, különösen jobboldali lapok, a Lónyay miniszterelnöksége eshetőségét, a Deák-párt s nemkülönben az alkotmányosságra nézve a l a m i t á s u n k vagy éppen v e s z é l y n e k buzgólkodnak feltüntetni.

Ez különös. Lónyay még eddig legkisebb jelét sem adta annak, hogy akár kevésbé Deák-párti, akár kevésbé alkotmányos érzelmű Andrássy grófnál, s azért némely jobboldali lapok Lónyay ellen tüntetett animositásának nyitját nem annak nyílt politikai életében, de a színpalak megett folyó intrigákban kell keresnünk.

Igen győnge erkölcsi alapot tulajdonít egy párt létezési elemének, midőn egész rendszere fennállhatását egy egyén megmaradása vagy elmenetelétől teszi függővé, ha mindjárt ezen fontos egyéniséget Andrássy-nak is nevezik. Ne attól tartunk, hogy talán Andrássy megy és Lónyay jön, hanem attól: hogy ismét oly korszak veszi kezdetét, midőn naponta reggel sohasem fogjuk tudni, mit hoz az est, és viszont, midőn a végzet kegyelmének kell tekintenünk, hogy egyáltalában Budapesten magyar kormányférfiak is fognak székelni. — Azon politikának, melyet évek óta mai napig Bécsben s némileg (Beust kegyelméből) Pesten is közvetve folytatnak, örvendetesebb következménye nem lehet s — nem is lesz.

Arad, február 24.

Tegnap lapunkban hoztuk azok neveit, kik a bordeauxi nemzetgyűlésen megválasztottak azon 15-ös biztosságra, melynek feladata a békealkudozásoknál részt venni. E 15 tag már 22-én elutazott. Párisba, hogy ott az alkudozásoknál Versaillesban közvetlenül vezető Thiers és Favre által állítottak igen fontos közlemények terjesztethessenek elébük.

A mult hét végén meg arra volt kilátás, hogy a békefeltételek legkésőbbben 24-ig meg lesznek állapítva, most azonban, minthogy a fegyverszünet két nappal azaz vasárnapig hosszabbított meg, úgy látszik ez idő szükséges leendő még arra, hogy a megállapodás, a vitásabb pontok több időt igényel elintézésével tehát oly alakban jöjjön létre, hogy a békekötés feltételeit illetőleg előterjesztést lehessen tenni a nemzetgyűlésnek Bordeauxban.

Idéztük tegnap a „Journal de Bordeaux” egy nyilatkozatát, melybe a béke leendő megkötését biztosítottak véli tekinteni, és pedig a területátengedést illetőleg oly feltételek mellett, melyek éppen hagyják a francia nemzet becsületét.

Ugyane lap a békealkudozások másik cardinalis pontjáról azonban ujabbán így ír: „A hadi kárpótás kérdése fontos ügyvé lett mióta a fegyverszünet kezdetét vév: hanem job b o k a t f i z e t n i, m i n t a h á b o r u t f o l y t a t n i, aminek közvetlen következménye nyugati és déli departementjaink megszállása, végeredménye pedig az általános romlás, és egy többé soha jóvá nem tehető catastropha leendő.”

Ez ugyan elég érthetően van mondva, s igen sajátos elhatározást képez ezzel Chanzynak legujabb Cherbougból jelzett napirancsa, mely a katonákat a legvégsőig folytatólag harczra hívja fel, miután Franciaország egyetlen talpalatnyit sem engedhet át területéből. Ez természetesen csak elvesző hang, mely a francia nemzetnek csakis kis részénél talá igazi viszhangra, miután annak zömé belátva a háború folytatásának lehetőségét, a vas kényszerűségnek hódolva, lassan-lassan hozzászokik azon erős feltételek elfogadásának gondolatához is, melyek legerősebben éppen a nemzeti büszkeséget, a nemzeti „becsület”-et, mint ők mondják, sértik meg.

Azon megállapodás, mely a francia megbízottak által Versaillesban, a megkötendő béke feltételeit illetőleg, létre fog hozatni, — a bordeauxi nemzetgyűlés utólagos jóváhagyása által fog csak kötelező erőt nyerni, — mint az a febr. 20-ki ülésben Gambetta felszólalására J u l e s S i m o n által a kormány nevében határozottan kijelentetett. Ez ügy megvitatásakor természetesen a nyílt közvélemény részéről a legerőteljesebben fog hangsúlyoztatni, hogy a terület átengedése megkezdése nem lehet. E részben hihetőleg a m e t t á r a, ki úgy látszik betegségéből már felüldült anynyira, hogy a nemzetgyűlés ülésén részt vehet, vár a főszerep, ha ugyan csakis arra nem fog szorítkozni, hogy a maga és pártja álláspontját a feltételekkel szemben egyszerűen körvonaloza, s miután Thiers politikájának a többség ugyanis megdöntetlenül biztosítva van, az erősebb oppositól

már csak azért is, hogy a pártnezetkülönbségek acutabb alakot ne vegyenek, le fog mondani.

Hogy Angolország részéről Franciaország érdekében ujabb komolyabb közvetítési kísérlet történt, s különösen a béke megkötésének egy európai congressus elé terjesztése indítványoztatott: erre látszik mutatni, mely szerint Bismarck határozottan visszautasítja a külön congressus eszméjét, de beegyezni hajlandó abba, hogy a londoni conferentia tovább folytatassék és tágabb hatáskört nyerjen; tehát eshetőleg a porosz-francia hadjárat befejezésének kérdése is elő hozathassék.

A poroszok erős készülődéseket tesznek a Párisba leendő bevonulásra, s hihetőleg ezer és ezer junker-tiszt már szívszakadva várja a pillanatot, hogy a fegyverszünet alatt a málhakocsikból előkereshetett disz egyenruhájában paradirozhasson végig Páris utcáin.

Trochu már táviratilag jelzett levele, melyben tiltakozik azellen, hogy porosz részről győzelmi bevonulás tartassék Párisba, — nagy sensatiót keltett. Ebben kimutattatik az, hogy a francia főváros nem foglaltatott el, miután annak egyetlen külérődje sem voltak képesek a poroszok bevenni, s így nem érheti azon megáláztatás, hogy az ellenséges hadak győzelmesen vonuljanak falai közé.

Az igaz, hogy e tiltakozás mellett csakis morális érvek állnak, s bár ezek igen nyomósak, hihetőleg még sem fognak a kellő, és egész Európa által várt hatással birni, miután a poroszok csakis az erőszak logikája szerint járnak el, s ha Vilmos király nem akar lemondani a bevonulási győzelméről, hiába akkor minden appellálás, a népjogi s a történelem ítélő szavára; egy barbar ténnyel több vagy kevesebb, az e nemben igen gazdag jeles háború történetében, — alig jöhet tekintetben.

A francia nemzetgyűlésből.

A francia nemzetgyűlés febr. 17. ülésén történt azon nagyfotosságu indítvány, melynek erejénél fogva a végrehajtó hatalom Thiers kezében összpontosittatik, ki a minisztereket ki is nevezte és működését meg is kezdé.

Az ülés kezdetén Keller azon indítványt tette, hogy Franciaország mondja ki határozottan azon szilárd akaratát, hogy Elsass és Lotharingiát meg akarja tartani.

Keller, midőn a szövekre lépett, általános mély figyelmet ébresztett. Beszédét, mely táviratilag hiányosan volt a lapokban közölve, későbbesen tartjuk adni.

„Meg vagyok győződve, — mondá ő — hogy indítványom az önök helyesléssel találkozik, mert becsületünk és nemzeti egységünkön van szó. Felső- és Alsó-Rajna, Meurthe és Mosel lakossága nevében a departementok képviselői kijelentik azoknak szent és elidegeníthetetlen jogait, hogy Franciaország és Európa tudja meg e terület akaratát. Választóink azért küldtek ide, hogy ünnepélyesen kijelentsük, miszerint ők örökre francziák akarnak maradni. Elsass és Lotharingia nem akarnak idegen kézre kerülni. (Tetszés.)

Franciaországgal jó és rossz napokban egyaránt egyesítve két száz év óta hoztak ok áldozatot a nemzeti becsület oltárán, és azon pillanatban, midőn kérdés alá jönek, az idegen járma alatt kijelentik azon akaratukat, hogy ők francia föld maradnak. Franciaországnak egysége van szükség, mely az általános szavazati jogból eredő nemzetgyűlés által meg nem semmisíthető, sem halálos csapat azellen nem intézhet. Európának nem szabad egy népet, mint nyájat engedni tönkretetni, ő tudja, hogy Franciaország ősi területépsége kezsége a világkének és a területátengedés árán a béke ok lenne a pusztulásra és belső ziláltságra. Lotharingia és Elsass lakói hangozan kijelentik jogukat, hogy francziák akarnak maradni és esküt tesznek arra, hogy e jogukat örök időkre visszakövetelik a betolakodóktól. (Élénk helyeslés.) Az indítvány — teszi hozzá Keller — sürgős természetű. Tegyük csak önök magukat a mi helyzetünkbe. Tudom, hogy önök is osztják érzelmeinket. Ha önöknek van erejük a világ előtt ezt kimondani, akkor önök az anyagi erő helyett az erkölcsi erőt állítják fel.

A békét mindnyájan óhajtuk, de valódi béke csak a jogon alapulhat. Ezért mi tiltakozunk a legkegyetlenebb jogtalanság ellen. Hadd tegyen Franciaország bizonyosságot az elsassiak- és lotharingiakhoz való ragaszkodásáról; ők kezüket nyújtják önöknek és ne tagadják önök meg nekik kezét nyújtani.”

Ezen indítvány felett az osztályokban keletkezett szavazni; de sürgősségét sokan tagadják. Mindenfélé hangzik e kiáltás: Holnap! holnap! Ekor emelkedik fel helyéről Thiers, hogy szót kérjen.

„A nemzetgyűlés — szól Thiers — be fogja látni, hogy ily fontos tárgyban mint komoly férfiaknak kell eljárunk. Vajon önök a békealkudo-

zónak, kiket én nem ismerlek, parancsoló mandatumot fognak-e adni, vagy szabadságot adnak nekik az alkudozásban? En oszton Keller ur érzelmeit, de tudnunk kell, mit akarunk, tudnunk kell, hogy a szavak után tesszünk. Jól van! egy teendők van, mely egyedül méltó Franciaországhoz, és ez: rögtön határozni. A háborút vagy a békét! Menjünk azonnal az osztályokba és tudjuk meg, mit akarunk. Mi engemet illet, ki életemet hazám szolgálatában töltöttem, kijelentem, hogy én oly megbízatást el nem fogadok, melyet elvégezni képes nem leszek. Ily fontos kérdés felől, már mindenki megállapíthatja, nézeteit és nincs szükség a gondolkozási időre! Kötelességünk az osztályokba menni. (Átallános helyeslés.)

Thiers e beszéde meglehetősen hatásos; a kamra elhatározta Keller indítványa felett szavazni. Kiki osztályába megy. Másfél órai szünet után Beule előadó a Keller indítványa tárgyában kiküldött biztosságy nevében a Keller indítványa helyett a következő indítványt teszi: „A nemzetgyűlés Keller ur indítványát nagy részvétellel fogadva, bizik az alkudozásra kiküldött férfiak bölcsességében és hazafiasságában.”

Ez indítvány roppant többséggel lőn elfogadva: a szélsőbal nem szavazott. Louis Blanc az indítvány ellen emel szót, mely a végrehajtó hatalom főnöke kinevezetetésére vonatkozik és beszédét e szavakkal végzi: „A köztársaság olyan, mint a nap, vak aki nem látja.” Jelen voltak ez ülésen: Gambetta, Jules Simon, Victor Hugo, Pelletan stb. Gambetta a szélső baloldalon foglalt helyet.

Middenkinek feltűnik kifejezés-teljes arca, izgatott magaviselete, nyugtalan magatartása, akkor különösen, midőn a béke alkudozásokról van szó. A többség politikáját nem helyesli. Gyakran melegen rázza meg egy-egy elvtársa kezét.

Országgyűlési tudósítás.

Pest, febr. 23.

(i. x.) Elnök: Somssich Pál d. e. egy negyed 11 órakor nyitja meg az ülést.

A kormány részéről jelen van: Tanárki G. államtitkár, Hrvát B. Kerkapoly Károly, Andrássy gr. miniszterek.

A tegnapi ülés jegyzőkönyve felolvasatván, hitelesítettik.

Elnök bemutatja az Ivánka Imre által benyújtott Kis-Körös m. városi folyamodványát, melyben a törvényes Kis-Körösben leendő meghagyását kéri.

A többi közt:

Simonyi Ernő 12. kérvényt a francia területátengedés kérdésében. Helfy Ignác 7. kérvényt ugyanazon tárgyban. Tanácsics Mihály 367. orosházi polgar aláírásával ellátott hason tartalmu kérvényt mutat be.

Mind e kérvények e kérvényi biztossághoz utasítatnak.

Berzenczey László következő interpellációt intéz a miniszterelnökhöz:

Alapok-e azon hírek, melyek szerint a folyamathatban levő Pontus-kérdést illető londoni conferentiában az 1856-ik párisi békekötés megsemmisítésével a Feketetengeren egy új orosz-tengeri haderő szervezése engedtetett meg? Es történhetett-e ez a Magyar-osztrák állam részéről hozzájárulással?

U r m é n y i Miksa olvassa a közp. biztosság jelentését, melyben a p. ü. miniszter által beterjesztett javaslatot elfogadásra ajánlja. Holnapra napirendre tűzetik.

Következik a napirend: a közoktatásiügyi budget részletes tárgyalásának folytatása.

Megszavaztatik a miniszterium összes nyugdíjaira 31,940 ft.

Rendkívüli szükséglet.

Egymázi czelokra előirányzat 310,000 ft.

H o r n E d e: Nincs kifogása azellen, hogy e tételre 300,000 ft-t vétetett fel; ebben a rendkívüli legfőbb az, hogy csak 300 ezer ft van előirányozva; azonban ha nem is alkotmányellenes, de legalább szokatlan dolgot lát abban, hogy rendkívüli szükséglet van szó ott, hol a rendes kiadást és szükségletet nem vizsgálhatjuk és így nem is ítéltetjük meg, ha vajjon rendkívüli szükséglet kérdése forog fenn?

Szólo nem talált más országokban oly anomáliát, hogy az országgyűlés megszavazzon bizonyos összeget rendkívüli szükségletre ott, hol a rendes szükséglettel absolute nincs tudomása. E tekintetben tehát felvilágosítást kér a p. ü. biztosság előadójától.

K a u t z Gyula előadó: A biztosság azért tette e kiadásokat a rendkívüliek közé, mivel a ház ezt maga úgy határozta el tavaly Nyáry Pál indítványa. Egyébiránt Horn fenn kifejtett nézetét sem egy rendes budget természetével, sem más államok budget tárgyalási gyakorlatával megegyeztetetők nem tartja. (Helyeslés.)

21,597 személy, 306,100 mázsa teher, a bevétel 94,153 ft. vagyis 40,959 forinttal több, mint 1870-ben (53,194 ft.). Az alföldi vasuton 43,792 személy, 407,106 mázsa teher, a bevétel 83,769 ft. vagyis 65,045 forinttal több mint 1870-ik évben (18,724 forint). A mohácsi-pecsi vasuton 8,874 személy, 393,646 mázsa teher, a bevétel 48,110 ft. vagyis 760 forinttal kevesebb, mint 1870-ben (48,870 ft.). A pécsi-bácsi vasuton 7,216 személy, 114,088 mázsa teher, a bevétel 17,733 ft. vagyis 7,253 forinttal több mint 1870-ben (10,480). A magy. keleti vasuton 10,173 szem., 143,768 mázsa teher, a bevétel 44,235 ft. A pozsony-nagy-szombat vasuton 3698 személy, 66,587 mázsa teher, a bevétel 15,213 ft. vagyis 3840 forinttal több, mint 1870-ben (11373 forint).

Üzlet tudósítás.
Ara d, febr. 24.
(Kohn Gyula.) A külföldi lanya jelentések és a Pesten beállott árhanyatlás piacunkra csakis a buza nemükre volt képes némi befolyást gyakorolni, a többiekre pedig azért nem, mert utaink még mindig fertelmes állapotban léteznek és ezáltal a szállítások igen nagy nehézségekkel vannak összekötve, más részről pedig azért, mert az erdélyiek ebbeli szükségletei sokkal nagyobbak, mintsem hogy a heti behozatal ezeket fedezhetné. — Ezen oknál fogva a piaci árak fenntartottak magukat, habár ezek nagyobb vételekre irányadók nem lehetnek.
Gabaüzletünkben, amennyiben a szállítások megengedik, némi élénkség mutatkozik, a kínálat mindinkább előtérbe nyomul és mindamellett kész

vevőkre akad. E hét összes forgalma mintegy 25,000 mérőre terjed.
Mai hetivásárunkra a behozatal meglehetősen volt, buza 10—15 krral csökkent mérőnként a mult hetiehez képest, a többiélmi cikkek változatlanul maradtak.
Rozs, árpa és kukorica igen keresett volt, és azonnal elkel, bab csekély hozatal, kendermag és lenese hiányzott.
Szészen élénk kereslet, ára nagyban 51 kicsinyben 52 kr. fontonként hordóstól.
Heti piaci jelentés.
(február 24.)
Buza: első min. 88 fns. 5.25, közép 87 fns. 5. Kétszeres: első min. 82 fns. 3.50, közép

81 fns 3.40. Rozs: első min. 80 fns 3.30, közép 79 fns 3.25. Arpa: első min. 70 fns 2.30, közép 69 fns 2.25. Zab: első min. 50 fns 1.95, közép 48 fns 1.90. Kukorica: 84 fntos 2 forint 60 krajczár. Alsó-ausztriai mérővel.
Tavirati tudósítás.
a bécsi börzéről 1871. február 24-én
5% Metellionos 59 15 Hitelettel 253.—
Nemzeti kölcsön 68 20 Városi 123.90
1860. évi kölcsön 94.70 Ezüst. 121.75
Bankérvény 723 Arany. 5.84
Napoleonkor 9.87
A szerkesztésért felelős: Bettelheim Vilmos.

A pesti aru-és értéktőzsde hivatalos arczgyezsei február 23-án.									
Gabonák.		Vámmászán-kint		Vámmászán-kint		Befizetés		Adva	
buza bányái.	uj	ft.	kr.	ft.	kr.	lo.	ért.	Adva	Tartva
83	5.40-5.50	84	5.55-5.60	500					
85	5.70-5.80	86	5.90-6	500					
87	6.05-6.15	88	—	500					
83	5.45-5.55	84	5.60-5.70	500					
85	5.75-5.85	86	5.90-6.05	500					
87	6.10-6.20	88	—	500					
83	5.95-5.50	84	5.55-5.65	500					
85	5.70-5.80	86	5.90-6	500					
Rozs.	80 font után	szilárd	3.40-3.45	160					
Arpa, malitán.	72	—	2.35-2.75	200					
abakul	72	—	2.25-2.35	500					
Zab	50	—	2.25-2.35	300					
Kukorica bányai	mérője	—	—	500					
máson	—	—	—	500					
Bab	50	—	—	100					
Köles.	80 mérője	szilárd	2.60-2.70	1000					
Ropozefekete	75	—	—	—					
bányai	75	—	—	—					
Értékpapírok.									
Allampapírok.									
Magyar vasuti kölcsön 120 ft. ezüstben									
Biztosítások.									
Első magy. biztosító társaság									
Haza, életbiztosító bank									
Pannónia v. bizt.									
Pesti biztosító intézet									
Unic viszontbiztosító bank									
Nemzeti biztosító-bank									
Vasutak.									
Pesti közut									
Pesti közut III. kib.									
Budai közut									
Alföldi									
Észak-keleti									
Magy. keleti									
Bank és takarékpénztári részvények.									
Angol magyar bank									
Magyar Általános hitelbank									
Francia magyar bank									
Pesti népbank									
Pesti kereskedelmi bank									
Pesti iparbank									
Pesti takarékpénztár									
Pest-budai takarékpénztár									

Bécsi börze február 22.		
	Árték	Par- tettár
Allamadósság 100 ft. után.	—	—
radéck máj.—nov. szlv. bankj. 5%.	59 —	59.10